

podstawie wspomnianej dyrektywy, do celów nałożenia podatku takiego jak rozpatrywanego w niniejszej sprawie podatku od paliw?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51).

(²) Wet belastingen op milieugrondslag (ustawa o podatkach na ochronę środowiska).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău (Rumunia) w dniu 21 września 2012 r. — Elena Luca przeciwko Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

(Sprawa C-430/12)

(2012/C 399/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Luca

Strona pozwana: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 [TFUE] (dawny art. 49 WE) i art. 22 rozporządzenia nr 1408/71 (¹) stoją na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 40 ust. 1 lit. b) i art. 45 i 46 dekretu nr 592/2008, zgodnie z którymi pracownik najemny lub osoba prowadząca działalność na własny rachunek albo członkowie rodzin tych osób, mają prawo do zwrotu całkowitej kwoty kosztów poniesionych za granicą na opiekę medyczną jedynie jeżeli uprzednio uzyskali zgodę w tym zakresie?
- 2) Czy częściowa zapłata za zabieg medyczny wykonany we Wspólnocie, w kwocie obliczonej zgodnie ze stawkami państwa członkowskiego ubezpieczenia — w niniejszej sprawie zgodnie z w art. 7a dekretu nr 122/2007 (uchylnego na mocy dekretu nr 729/2009) — stanowi ograniczenie w rozumieniu art. 56 [TFUE] (dawnego art. 49 WE)?
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, do kwoty jakiej wysokości należy dokonywać zwrotu kosztów poniesionych przez ubezpieczone osoby w sytuacji gdy kwota płatności przewidzianych przez państwo członkowskie zamieszkania różni się od kwoty należnej za świadczenia przewidziane przez przepisy państwa członkowskiego, w którym dokonany został zabieg?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) NR 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemierzających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunia) w dniu 24 września 2012 r. — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili przeciwko SC Rafinăria Steaua Română SA

(Sprawa C-431/12)

(2012/C 399/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Strona pozwana: SC Rafinăria Steaua Română SA

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 124 kodeksu postępowania podatkowego zgodnie z którą państwo nie jest zobowiązane do zapłaty odsetek w związku z kwotami, których zażądano na podstawie deklaracji podatku VAT, za okres od dnia potrącenia tych kwot do dnia stwierdzenia nieważności aktów dotyczących potrącenia na mocy orzeczenia sądowego, jest sprzeczna z art. 183 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹).

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 26 września 2012 r. — ACI Adam BV i in. przeciwko Stichting de ThuisKopie i in.

(Sprawa C-435/12)

(2012/C 399/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ACI Adam BV, Alpha International BV, AVC Nederland BV, BAS Computers & Componenten BV, Despec BV, Dexxon Data Media and Storage BV, Fuji Magnetics Nederland, Imation Europe BV, Maxell Benelux BV, Philips Consumer Electronics BV, Sony Benelux BV, Verbatim GmbH

Strona pozwana: Stichting de Thuiskopie, Stichting Onderhandeligen Thuiskopie vergoeding

rekompensaty sąd dokonał ustaleń obciążających wskazaną organizację, która się przeciw temu broni?

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 5 ust. 2 lit. b) — ewentualnie w związku z art. 5 ust. 5 — dyrektywy 2001/29 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wymienione tam ograniczenie prawa autorskiego ma zastosowanie do zwielokrotnień spełniających wymogi wymienione w tym przepisie niezależnie od tego, czy egzemplarze utworów, które zostały zwielokrotnione, znalazły się w dyspozycji danej osoby fizycznej w sposób dozwolony, czyli bez naruszenia praw autorskich uprawnionych, czy też owo ograniczenie dotyczy tylko zwielokrotnień egzemplarzy, jakie dana osoba miała do dyspozycji bez naruszenia praw autorskich?

2) a) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze potwierdzi ostatnią hipotezę, to czy zastosowanie „testu trzystopniowego” na podstawie art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 może prowadzić do rozszerzenia zakresu stosowania ograniczenia ustanowionego w art. 5 ust. 2, czy też stosowanie testu może prowadzić wyłącznie do zawężenia zakresu tego ograniczenia?

b) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze potwierdzi ostatnią hipotezę, to czy przepis prawa krajowego mający na celu nałożenie godziwego wynagrodzenia z tytułu zwielokrotnień sporządzanych przez osobę fizyczną do użytku prywatnego a nie na cele handlowe bezpośrednie lub pośrednie, niezależnie od tego, że sporządzenie odpowiednich zwielokrotnień na podstawie art. 5 ust. 2 dyrektywy 2001/29 jest dozwolone — a przepis ten nie narusza prawa zakazu i roszczenia odszkodowawczego uprawnionego — stoi w sprzeczności z art. 5 dyrektywy 2001/29 lub jakimkolwiek innym przepisem prawa Unii?

Czy dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie w świetle „testu trzystopniowego” na podstawie art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29 ma znaczenie, że środki technologiczne zapobiegające sporządzaniu niedozwolonych kopii do użytku prywatnego nie są (jeszcze) dostępne?

3) Czy dyrektywa 2004/48 ⁽²⁾ ma zastosowanie do sporu takiego jak w postępowaniu głównym, w którym — po tym jak państwo członkowskie na podstawie art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29 nałożyło na producentów i importerów nośników przeznaczonych do zwielokrotniania utworów zobowiązanie do odprowadzenia przewidzianej w tym przepisie godziwej rekompensaty i postanowiło, że należy ją wpłacić wyznaczonej przez to państwo członkowskie organizacji, której powierzono pobór i dystrybucję godziwej rekompensaty — podmiot zobowiązany do zapłaty wnosi, aby w kontekście określonych spornych okoliczności mających znaczenie dla określenia godziwej

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 1 października 2012 r. — X, druga strona postępowania: Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

(Sprawa C-437/12)

(2012/C 399/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: X

Druga strona postępowania: Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

Pytania prejudycjalne

1) Czy przy ocenie podlegającego odpowiedzi w ramach art. 110 TFUE pytania, czy kwota podatku od rejestracji [będącego przedmiotem postępowania] samochodu osobowego za rok 2010 przekracza (bądź nie) wartość rezydualną podatku zawartego nadal w wartości zarejestrowanych już w kraju podobnych pojazdów osobowych, dla określenia tej wartości rezydualnej należy przyjąć za podobny:

— porównywalny pojazd osobowy, który w roku pierwszego wprowadzenia do użytku [będącego przedmiotem postępowania] samochodu osobowego (2006) został zarejestrowany jako nowy pojazd, albo

— ponadto również (inne) pojazdy osobowe dostępne w 2010 r. na rynku pojazdów używanych i które podobnie jak [będący przedmiotem postępowania] samochód osobowy w dniu 30 maja 2006 r. zostały po raz pierwszy wprowadzone do użytku i poza tym są porównywalne, które jednak po dniu 30 maja 2006 r. (w okresie od 30 maja 2006 r. do 2009 r.) zostały (przywiezione i) zarejestrowane jako używane pojazdy osobowe, lub